

σύμπαν ἐκλήθη. χρωμένη μὲν οὖν σώματι οῖα ὄργάνω
οὐκ ἀναγκάζεται δέξασθαι τὰ διὰ τοῦ σώματος παθήματα,
ῶσπερ οὐδὲ τὰ τῶν ὄργάνων παθήματα οἵ τεχνῖται· 5
αἴσθησιν δὲ τάχ' ἀν ἀναγκαίως, εἴπερ δεῖ χρῆσθαι τῷ
ὄργάνῳ γινωσκούσῃ τὰ ἔξωθεν παθήματα ἐξ αἰσθήσεως.
ἐπεὶ καὶ τὸ χρῆσθαι ὅμιαστὸν ἐστιν ὁρᾶν. ἀλλὰ καὶ
βλάβαι περὶ τὸ ὁρᾶν, ὥστε καὶ λῦπαι καὶ τὸ ἀλγεῖν καὶ
ὅλως ὃ τι περ ἀν περὶ τὸ σῶμα πᾶν γίγνηται· ὥστε καὶ 10
ἐπιθυμίαι ζητούσης τὴν θεραπείαν τοῦ ὄργάνου. ἀλλὰ
πῶς ἀπὸ τοῦ σώματος εἰς αὐτὴν ἥξει τὰ πάθη; σῶμα
μὲν γὰρ σώματι ἄλλῳ μεταδώσει τῶν ἑαυτοῦ, σῶμα δὲ
ψυχῇ πῶς; τοῦτο γάρ ἐστιν οἶνον ἄλλου παθόντος ἄλλο
παθεῖν. μέχρι γὰρ τοῦ τὸ μὲν εἶναι τὸ χρώμενον, τὸ δὲ 15
ῷ χρῆται, χωρίς ἐστιν ἐκάτερον. χωρίζει γοῦν ὁ τὸ
χρώμενον τὴν ψυχὴν διδούσ. ἀλλὰ πρὸ τοῦ χωρίσαι διὰ
φιλοσοφίας αὐτὸ πῶς εἶχεν; ἦ ἐμέμικτο. ἀλλὰ εἰ
ἐμέμικτο, ἦ κρᾶσίς τις ἦν, ἦ ὡς διαπλακεῖσα, ἦ ὡς εἴ-
δος οὐ κεχωρισμένον, ἦ εἶδος ἐφαπτόμενον, ὥσπερ ὁ 20
κυβερνήτης, ἦ τὸ μὲν οὕτως αὐτοῦ, τὸ δὲ ἐκείνως· λέγω δὲ ἦ
τὸ μὲν κεχωρισμένον, ὅπερ τὸ χρώμενον, τὸ δὲ μεμιγμένον
όπωσοῦν καὶ αὐτὸ ὃν ἐν τάξει τοῦ ὥ χρῆται, ἵνα τοῦτο
ἡ φιλοσοφία καὶ αὐτὸ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸ χρώμενον καὶ τὸ
χρώμενον ἀπάγῃ, ὅσον μὴ πᾶσα ἀνάγκη, ἀπὸ τοῦ ὥ χρῆται, 25
ώς μὴ ἀεὶ μηδὲ χρῆσθαι.

4. Θῶμεν τοίνυν μεμῖχθαι. ἀλλ' εἰ μέμικται, τὸ μὲν χει-
ρον ἔσται βέλτιον, τὸ σῶμα, τὸ δὲ χεῖρον, ἡ ψυχή· καὶ
βέλτιον μὲν τὸ σῶμα ζωῆς μεταλαβόν, χεῖρον δὲ ἡ ψυχὴ
θανάτου καὶ ἀλογίας. τὸ δὴ ἀφαιρεθὲν ὄπωσοῦν ζωῆς πῶς